

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitali Cebotari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui:

Hușanu Grigore xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.11.2017 – 16.08.2018;

Instanța de apel: 11.09.2018 - 23.10.2018;

Instanța de recurs: 15.12.2018 – 23.01.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 16 august 2018, *cauza fiind examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală*, Hușanu Grigore a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal la 1 (un) an 6 (șase) luni închisoare, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate și adăugarea parțială la pedeapsa numită a pedepsei neexecutate stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 30.11.2017, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a părții vătămate a fost admisă și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Profir Vasile prejudiciul material în mărime de 8530 lei, prejudiciul moral în mărime de 5000 lei.

Totodată, a fost admisă și cererea acuzatorului de stat dispunându-se încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1680 lei, pentru efectuarea expertizei dactiloscopice.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, în noaptea de 02 spre 03 octombrie 2017, aproximativ pe la ora 03.00, Hușanu Grigore urmărind scopul plimbării cu mijlocul de transport, a pătruns în gospodăria lui Profir Vasile, situată în s. xxxx, r-nul xxxx, de unde a răpit ilegal mijlocul de transport de model "Renault Kangoo", cu număr de înmatriculare xxxx, ce aparținea lui Profir Vasile, declanșând

motorul automobilului s-a deplasat pe străzile s. xxxx, r-nul xxxx, ulterior tamponând mijlocul de transport și abandonându-l în stradă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, deoarece:

- instanța nu a luat în considerație faptul că, la comiterea infracțiunii inculpatul nu a îndeplinit vârsta de 18 ani și prin urmare, pedeapsa aplicată este prea aspră;

- în partea admiterii acțiunilor civile depuse de către partea vătămată și de către procuror, instanța de judecată a omis faptul că, întru confirmarea sumelor solicitate părțile nu au prezentat careva probe sau bonuri de plată ce ar confirma repararea automobilului.

3.1. Nefiind de acord cu sentința a depus apel și inculpatul, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie numită pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 octombrie 2018, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința instanței de fond, în latura civilă și în partea cheltuielilor de judecată, pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunea civilă depusă de partea vătămată Profir Vasile a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța în ordine civilă, iar cerințele procurorului privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, au fost respinse ca neîntemeiate.

În rest, dispozițiile deciziei au fost menținute.

4.1. Colegiul examinând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în apeluri, audiind părțile în proces, a constatat că, prima instanță a respectat toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și de asemenea, a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale și personale, atenuante și agravante.

Prin urmare, alegațiile apelanților privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal la numirea pedepsei inculpatului, sunt neîntemeiate, or, acesta anterior a fost condamnat la 31.05.2016, fiindu-i aplicată pedeapsă, executarea căreia a fost suspendată condiționat, iar ulterior, continuându-și activitatea infracțională, la 30.11.2017 a fost din nou condamnat, ceea ce denotă faptul că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar cu izolarea de societate.

Mai mult ca atât, la pedeapsa stabilită lui Hușan Grigore prima instanță a luat în considerație prevederile art. 70 și 79 Cod penal, reținând minoratul inculpatului ca o circumstanță excepțională.

Referitor la admiterea acțiunii civile a părții vătămate, Colegiul a reținut că, prima instanță a dispus admiterea acesteia, însă fără a lua în considerație faptul că, Profir Vasile nu a prezentat probe pertinente în privința prejudiciului cauzat și prin urmare, s-a ajuns la concluzia că asupra cuantumului urmează să se expună instanța în ordine civilă.

În ceea ce privește cerința procurorului privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, instanța de apel a considerat ca fiind eronată concluzia primei instanței întru admiterea acesteia, deoarece în momentul efectuării expertizei erau în vigoare prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, conform căroră *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat și prin urmare, cererea acuzatorului de stat a fost respinsă, ca neîntemeiată.*

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, cu menținerea sentinței în latura civilă, deoarece soluția instanței de apel privind refuzul în încasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Procurorul indică ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt recurentul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 1680 lei, pentru efectuarea expertizei dactiloscopice nr. 34/12/3-R-374, din 30.10.2017.

Colegiul respinge argumentele procurorului, ca nefondate, deoarece la judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, cheltuielile judiciare au fost suportate pentru efectuarea raportului de expertiză dactiloscopică nr. 34/12/3-R-374, din 30.10.2017, or, art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prevede expres că, *expertiza se dispune și se efectuează în mod și în alte cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză*, iar alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală (în vigoare la momentul efectuării

expertizei) stipula că, *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.*

Mai mult ca atât, dispozițiile alin. (3), art. 75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, expres stabilește că „*în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală*”, la caz, ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării, prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport legal, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitali Cebotari, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui Hușanu Grigore, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 20 februarie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun